

Divana öktüm

– MFK · 04 Mayıs 2016

Çaresiz yanıyorum, necatı gözlüyorum,
Felahı özlüyorum boynumu bükmem ondan.
Gölgeye kanıyorum, ömrümce izliyorum,
Ruhumdan sızlıyorum gözyaşı dökmem ondan.

Yapılan iyilikler durmadan yıkılıyor,
Hakikati diyenler zindana tıklıyor,
Taşkılık denenerek normalden bıkılıyor,
Çıkış yolu arayıp kendimi sıkmam ondan.

Yanlış savunuyor doğruyu yapmayanlar,
Varlık göstermiyor gerçekten sapmayanlar,
Herkes kul, köledir Allah'a tapmayanlar,
Feryatlarla bağırap dışarı çıkmam ondan.

İçim içimi yiyor tanık olunca şerre,
Engel olamıyorum yeltensem de kaç kere,
Gücüme bakıyorum; hak nere, batıl nere,
Zalime kahrederek bendimi yıkmam ondan.

Dünyalığa dalınca kafam hep karışıktır,
Nefsim ise şeytanla ekseri barışıktır,
Daima aradığım kuvvetli bir ışıktır,
Önümdeki surlardan taşları sökmem ondan.

Hayatın kılavuzu, Yüce Kitap rehberim,
Sünnetiyle Efendim, ebediyyen önderim,
İnşallah hiç sapmadan nur yolundan giderim,
Niyazlarla gelerek divana çökmem ondan.

MFK